

чето съвременни хора днесъ има желание да обсебватъ, да крадять красизитѣ картини въ свѣта. Едва се яви нѣкоя красива картина въ свѣта и веднага изчезва.

Казвамъ: сегашнитѣ условия на живота изискватъ отъ всички хора една вътрѣшна реформа. Това се изисква и отъ най-праведнитѣ. Помнете слѣдното нѣщо: докато човѣкъ живѣе въ физическия свѣтъ, той всѣкога трѣбва да бжде недоволенъ. Азъ не подразбирамъ недоволството на съвременнитѣ хора. Стъ какво сж недоволни хората днесъ? Нѣкой казва: „Азъ съмъ недоволенъ, че нѣмамъ кжца“. — Въ това седи твоето зло. — Азъ съмъ недоволенъ, че нѣмамъ пари, че не съмъ богатъ човѣкъ. — Въ това седи твоето зло. — Азъ съмъ недоволенъ, че не съмъ свършилъ университетъ. — Въ това седи твоето зло. Тия и редъ други недоволства създаватъ нещастieto на съвременнитѣ хора. Истинското недоволство се заключава въ факта, че човѣкъ има желание да използува всички условия, дадени за неговото развитие, а по нѣкакви причини, вънъ или вътрѣ въ него, не може да ги използува. Ако е въпросъ да бжде човѣкъ недоволенъ отъ това, че не е свършилъ университетъ, ние виждаме два вида хора въ свѣта: едни свършватъ университетъ, излизатъ оттамъ съ дипломъ, обаче, като влѣзатъ въ живота, не могатъ да реализиратъ, да приложатъ своята наука; други пъкъ не свършватъ никакъвъ университетъ, влизатъ въ живота безъ дипломъ, обаче, тѣ иматъ творчески умъ, могатъ да творятъ, и се проявяватъ. Нѣкой човѣкъ свършва музикална академия, но не може да свири хубаво, не се харесва на публиката. Другъ нѣкой не свършва никаква музикална академия, самоукъ е, обаче, свири хубаво и задоволява хората. Това, именно, е вътрѣшната, реалната страна на живота. Да живѣемъ добръ, това е най-голѣмото изкуство, на което човѣкъ, ако го притежава, може да се радва.